

# ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 129 (18/02) - 020919

arbetarmakt.com

## Innehåll

- Valet: Ingen öppet borgerlig regering
- Lyckat antirasistiskt torgmöte och demonstration i Stockholm
- Anti-rasistisk demonstration i Haninge

## Valet: Ingen öppet borgerlig regering

De inom vänstern som påstår att arbetarklassen överger socialdemokratin och vänsterpartiet fick sig en rejäl läxa när valresultatet blev klart. Omkring tre fjärdedelar av LO:s medlemmar röstade på s och v. Den minoritetsregering som Göran Persson med stor sannolikhet kommer att leda även under de närmaste fyra åren motsvarar arbetarmajoritetens nuvarande politiska vilja.

Även om de så kallade blocken i stort behöll sina mandat, blev det stora omflyttningar inom dem. Socialdemokraterna stärktes på vänsterpartiets bekostnad. En stor del av förklaringen till detta ligger i att det nu inte fanns samma behov att protestera mot s-ledningen som 1998, när s-regeringen hade ansvaret för stora nedskärningar och försämringar.

Till skillnad från valet 1998 kunde s-ledningen nu framträda med en mer vänsterinriktad politik. Persson angrep den borgerliga fyrklövern från vänster och utlovade motstånd mot privatisering av akutsjukhus, fortsatta åtgärder för att sänka arbetslösheten och motstånd mot Leijonborgs förslag att skapa en andra klassens arbetsmarknad för arbetslösa invandrare. Den relativt stabila och goda ekonomiska utvecklingen har också gynnat den sittande regeringen.

Inom den borgerliga fyrklövern har väljarflykten från moderaterna till folkpartiet varit påfallande och av en storleksordning som förvånar. En stor del av sanningen ligger i att folkpartiet satsade på typiskt moderata frågor med ledmotivet hårdare tag.

Leijonborgs skryt om att folkpartiet är Sveriges mest antirasistiska parti har satts på hårda prov. Inviter från sverigedemokraterna blir svåra att förklara, liksom berömmet från Dansk folkeparti. LO:s ordförande Wanja Lundby-Wedin träffade för en gångs skull helt rätt när hon i svt:s valvaka sade att Sverige nu fått tre högerpartier: moderaterna, kristdemokraterna och folkpartiet.

Det starkt ökade stödet för sverigedemokraterna (SD) och andra högerextrema eller högerpopulistiska grupperingar måste bli en varningsklocka för vänstern och arbetarrörelsen. Vi kan inte förlita oss på den borgerliga staten direkt aktion mot rasisterna och fascisterna krävs.

Den stora faran ligger i att SD kan lyckas etablera ännu fler allianser med lokala högerpolitiker. Efter att ha stött bort den mer extrema delen, nu organiserad i nationaldemokraterna (ND), har SD nu nått en bit på vägen till att bli ett nationellt rasistparti. Partiet har flyttat fram sina positioner ordentligt på det lokala planet, främst i Skåne.

I stora städer som Malmö, Helsingborg och Landskrona har SD fått fyra mandat. Därtill ska i Malmö läggas alla de röster som lades på SPI (pensionärsparti med rasistiska tendenser) och skånepartiet, vilket tillsammans ger en högerpopulistisk och rasistisk opinion som omfattar cirka

12-13 procent. Med tanke på att Malmös befolkning till 40 procent präglas av invandrare och deras barn kommer det att krävas stora insatser av antirasister för att bemöta försöken att aktivt organisera denna opinion.

I kölvattnet efter Janne Josefsons avslöjanden i Uppdrag granskning av lokala moderatpolitikerns avgrundsdjupa rasism kan en viss omgruppering redan vara på gång. Moderatledningens klara markeringar mot dessa politiker och alla de andra som ännu inte avslöjats kan leda till att dessa flockas kring ett nu mer rumsrent SD.

Sverigedemokraterna fick sammanlagt 39 kommunala mandat och distanserade därmed sina rivaler nationaldemokraterna. ND lyckades dock behålla de två mandat i Haninge man tog med sig från SD vid splittringen. ND fick stora röstetal även i småstäder som Norrtälje. Det vore dock ett misstag att betrakta deras aktiviteter i Stockholms utkanter som oviktiga. Tvärtom finns det all anledning att organisera kraftfulla mobiliseringar överallt där de visar sig. En samlingspunkt för motståndet mot extremhögern kan bli den marsch som planeras i Salem i mitten av december. Vi får inte låta hundratals nazister och högerextremister marschera ostört såsom skedde förra året. Inte heller bör vi låta de två ND:arna ostörda få inta sina platser i Haninge kommunfullmäktige.

Vi i Arbetarmakt har aldrig trott att socialdemokratin eller vänsterpartiet ska bekämpa kapitalismen eller konsekvent företräda arbetarklassens intressen. Trots detta har vi uppmanat till en kritisk röst på s eller v. Vi är övertygade om att det, i frånvaron av ett revolutionärt parti med starka rötter på arbetsplatserna och i arbetarområdena, endast är möjligt för den stora majoriteten att dra samma slutsats som vi har dragit när de partier som nu har arbetarnas förtroende sitter vid makten och inför alla kan demonstrera hur de i slutändan alltid försvarar kapitalismen och den borgerliga ordningen. De små centristiska vänstergrupper som själva ställt upp i valet, både nationellt, regionalt och lokalt, har med några få lokala undantag spelat en försumbar roll. Både Socialistiska partiet och Rättvisepartiet socialisterna har satsat stort och får nu antagligen genomleva en period av demoralisering och interna motsättningar.

De uppgifter som nu ligger framför oss är främst att delta i organiserandet av kampen mot den förstärkta extremhögern, men samtidigt måste vi också delta i kampen för att tvinga s och v att inte smita undan sina vallöften. Därigenom kan alltför många arbetarväljare själva, utifrån egna erfarenheter, se vilka intressen deras partier egentligen försvarar.

## **Lyckat antirasistiskt torgmöte och demonstration i Stockholm**

I lördags, den 14 september, kallade Revolution tillsammans med Arbetarmakt till torgmöte och antirasistisk protest. Drygt 80 personer, mestadels förortsungdomar som sett affischer i skolorna, en del äldre invandrare och svenskar och ett gäng frihetliga samt kamrater i Revolution och Arbetarmakt dök upp vid Mynttorget kl 17.

Uppslutningen var mycket bra med tanke på hur kort tid vi haft på oss att mobilisera, vi affischerade först i slutet av förra veckan. Revolution har deltagit i ett antal antirasistiska aktioner de senaste veckorna och avslutningen, gårdagens torgmöte, blev mycket lyckad. Tanken var att vi skulle bränna fascistisk valpropaganda i slutet av torgmötet. Polisen hotade oss dock flera gånger innan torgmötet börjat att om vi skulle bränna propaganda så skulle det bli rapport och anmälan, så vi nöjde oss med att riva sönder propaganda och valsedlar från Nationaldemokraterna och Sverigedemokraterna.

Torgmötet började med tal från medlemmar i Revolution, först om vad rasismen är för något och vad Nationaldemokraterna och Sverigedemokraterna representerar. Ett tal hölls till stöd för Mario Bango, en slovakisk kamrat som dömts till ett högt fängelsestraff av den slovakiska staten för att han i självförsvar dödade en nazist som angrep Mario och hans familj. Ett avslutande tal handlade om hur vi ska ta upp militant kamp mot fascismen med betoning på vikten av att mobilisera i förorter, på skolor och arbetsplatser.

Ett nazistiskt ungdomsgäng på ca 10-15 personer kom också till vårt torgmöte för att bråka och fotografera oss men blev fysiskt bortmotade av våra funktionärer innan polisen var på plats. Efter att ha lyssnat på talare, skanderat antirasistiska och antifascistiska slagord samt förstört fascistisk

valpropaganda tog vi initiativ till en demonstration från Mynttorget via Drottninggatan till Sergels torg.

Där avslutades protesten officiellt men vi var flera som stod kvar på plattan och väntade på att få komma in i tunnelbanan. Då kom samma gäng nazister ut från tunnelbanan, gick runt oss och ställde sig på andra sidan torget. De var knappt ett tjugotal och de vågade inte ge sig på oss. De aktivister som var kvar började med bestämda steg gå mot fascisterna. Nazisterna hade dock tur och fick eskort därifrån av poliser som skyndade till.

Nationaldemokraterna kommenterar Revolutions aktion på sin hemsida. Förutom att de som vanligt skriver ner antalet deltagare och försöker förmedla bilden av oss som en samling huliganer, skriver de bl.a. om att vår tänkta bränning av fascistisk valpropaganda, som de kallar för "bokbål" med anspelning på nazisternas bokbål på 1930- och 40-talet, är en antidemokratisk handling som "förebådar förtryck och diktatur". Vidare beklagar man att vi, "dessa antidemokrater... ägnat valrörelsen åt att åka runt och stjäla Nationaldemokraternas valmaterial".

Nationaldemokraterna har rätt i att vi vill förvägra dem rätten att sprida sitt rasistiska gift offentligt. Vi är motståndare till fascisternas demokratiska rättigheter, inte för att vi själva är antidemokrater, utan för att vi vet vad deras rörelse syftar till, nämligen att skapa just en diktatur över arbetarklassen och de förtryckta. Deras rätt att sprida sitt rasistiska gift är en rättighet som sker på bekostnad av andra människors demokratiska fri- och rättigheter.

Vi påminner gärna om att nazistiska ungdomsgäng efter Nationaldemokraternas senaste torgmöte i Stockholm peppade av den ynkliga manifestationen misshandlade oskyldiga ungdomar på Södermalm. Deras brott: De var punkare och antirasister. Detta visar om än i minimal skala vad konsekvenserna blir när fascisterna går framåt. Därför är det också arbetarklassen, arbetarungdomen, antirasister, invandrare och andra progressiva människor som tillsammans måste ta kampen mot fascisterna i Nationaldemokraterna och inte förlita sig på polismakten och den borgerliga staten.

ND:s klagan om att vår planerade uppbränning av deras valpropaganda och valsedlar förebådar diktatur blir i sammanhanget patetisk. Nationaldemokraterna har ägnat större delen av valrörelsen till att just försöka framställa sig själva som demokratiska samtidigt som man på sina offentliga arrangemang tydligt manifesterat sina kontakter med nazister i Nationell Ungdom och Blood and Honour. Dessa skulle inte tveka att arrangera nazistiska bokbål på nytt om de fick chansen och det är alla socialisters plikt att ta kamp mot dessa fascister för att förhindra detta i framtiden.

## Anti-rasistisk demonstration i Haninge

Måndagen den 9:e september arrangerade Rättvisepartiet Socialisterna en demonstration mot nationaldemokraterna i Haninge, i samband med det sista kommunfullmäktigemötet innan valet. Nationaldemokraterna har mandat i Haninge, som de fick i samband med att de bröt sig ur från Sverigedemokraterna.

Andra grupper som var med på demonstrationen var Arbetarmakt och Revolution, Irans Arbetarkommunistiska Parti, Grön Ungdom, Nätverket mot rasism, mfl. Totalt samlade demonstrationen mellan 200-300 personer. En positiv sak var helt klart att RS:are lyckats mobilisera många vanliga ungdomar från området, i synnerhet invandrarungdomar, vilket bryter en del mot mönstret från många av de anti-rasistiska demonstrationer de senaste månaderna med stark frihetlig prägel.

Demonstrationen samlades på Poseidontorget, vilket ligger ett par hundra meter från pendeltågsstationen. För att nå dit måste man gå genom en ganska lång gångtunnel.

Demonstrationen inleddes med ett antal tal och lite musik från RS högtalaranläggning, men ganska snart samlades en grupp på mellan 20-40 nazister (bla Marc Abrahamsson från

Nationaldemokraterna) i öppningen till gångtunneln och började skandera. Merparten av demonstrationen drog sig dit bort och protesterade, skilda från nazisterna av en poliskedja. Vissa konflikter inom RS-ledningen förelåg om huruvida man skulle uppmana folk att ställa sig borta vid nazisterna eller stanna på torget. Nationaldemokraterna skrek slagord som "Sverige åt svenskarna",

och många demonstranter samlades för att komma så nära dessa som möjligt, och överrösta dem med anti-rasistiska slagord. RS valde dock till slut att uppmana folk att gå därifrån, och istället samlas på torget långt ifrån nazisterna, dvs en helt icke-konfrontatorisk linje. Nazisterna försvann sedan från platsen (endast för att dyka upp senare).

Under demonstrationen gick vissa RS-funktionärer runt och försökte rycka av maskeringar på ungdomar, bla på vissa Revo-medlemmar. RS hade innan gått ut med att man inte fick ha några maskeringar. Att man tom enligt den borgerliga lagen (som RS i övrigt verkade vilja måna om att inte bryta mot) har rätt att bära maskeringar, och att det enligt samma borgerliga lag antagligen är olagligt att fysiskt hindra människor från att välja en dylik klädsel, måste ha undgått RS.

Arbetarmakt tycker inte att det är oproblematiskt att vissa deltagare på anti-rasistiska och andra demonstrationer maskerar sig, då det riskerar att skrämja iväg vanliga människor från att delta på dessa. Samtidigt måste man också ha förståelse för varför vissa aktivister maskerar sig, då de gör det för att skydda sin identitet från eventuella fascistiska repressalier. Det finns tillfällen då maskering kan vara nödvändig, utan man för den skulle ska göra en fetisch av denna nödvändighet. Det är också en sak att i ord uppmana att inte maskera sig i sammanhang då detta inte verkar vara speciellt nödvändigt. Det är en helt annan sak att säga att de som maskerar sig inte är välkomna på demonstrationerna, eller ännu värre att fysiskt rycka av deras maskeringar. Det är i övrigt knappast någon bra metod om att övertyga de som tycks romantisera bruket av maskering till att gå omaskerade.

Efter ett antal tal började demonstrationen samlas för avmarsch utanför tunnelmynningen. Längst fram gick RS funktionärer med banderoller, och efter dem fanns vi i Revolution och Arbetarmakt och en hel del annat folk, bla ett litet, mycket ungt svart block. Demonstrationen avgick in i tunneln för att på andra sidan (vid pendeltågsstationen) avvika åt vänster för att komma till kommunfullmäktige där en protestlista skulle lämnas in. Ungefär halvvägs in i tunneln attackerade en grupp nazister demonstrationen framifrån, och hälften av de som var längst fram började rusa bakåt, och hälften stannade kvar och sprang fram mot nazisterna.

Under attacken bröt RS-fronten ihop och återsamlade sig först ett par kaotiska sekunder senare, då de lade banderollpinnar tvärs över gången och försökte hindra folk från att komma fram. En väldig massa människor - en del revomedlemmar och mycket lokala ungdomar - försökte ta sig fram för att komma till nazisterna, som retirerade till slutet av tunneln. RS hindrade dock, skandalöst nog, folk handgripligen, och gjorde att de som hade sprungit fram till nazisterna inte kunde få någon hjälp av de som hindrades av RS funktionärer.

En ledande RS-medlem knuffade till en medlem i Revo, och ryckte åt sig hans Revo-flagga. När en medlem i Arbetarmakt begärde tillbaka den sa RS:aren att den var "beslagtagen", och vägrade återlämna den, i bästa poliskonstapel-andan. Arbetarmaktaren ifråga var då tvungen att fysiskt ta tillbaka flaggan.

RS-fronten som nu åter samlade sig ledde sakta demonstrationen fram genom tunneln, i vars slut poliserna hunnit bilda en kravallkedja och stängt ute nazisterna på dess högra sida (i det sista partiet av tunneln där det är öppet både åt höger och vänster, precis innan pendeltågsingången).

RS bildade en armkrokskedja mellan demonstranterna och poliserna för att förhindra en attack mot nazisterna på andra sidan. Demonstranterna och nazisterna skrek lite slagord mot varandra innan RS ledde demonstrationen bort åt vänster till kommunfullmäktige ett par hundra meter bort. Väl där höll de lovtal till polisen och pratade om att det är deras jobb att köra iväg nazisterna (de sade också att de bussats bort av polisen, vilket i efterhand visade sig inte stämma).

Protestlistan lämnades till kommunfullmäktige och vi gick tillbaka till pendeltågsstationen. RS uppmanade alla att i samlad trupp åka iväg med pendeltåget, och sakta men säkert började folk försvinna, även om några stannade kvar för att se om det fanns några fascister kvar.

Utan att vilja förta det positiva med RS initiativ om en demonstration i Haninge mot nationaldemokraterna, är det uppenbarligen så att RS-funktionärerna såg sin roll inte i första hand som att skydda demonstranterna mot polisen och fascisterna, utan att förhindra att demonstranterna agerade militant mot fascisterna. RS verkade hela tiden förlita sig på att det skulle vara polisen som tog hand om nazisterna, inte demonstranterna. Samtidigt var demonstranterna just mer militant

inriktade än vad RS tänkte sig, och ville verkligen konfrontera nazisterna.

Det är inte första gången som RS agerar på det här sättet. 30 november 1992 i Stockholm och under anti-rasistiska demonstrationer i Tyskland nyligen, har RS/CWI tillämpat sin metod av att bilda en "extra poliskedja" riktad mot de mer militanta och för att fysiskt hindra de som vill konfrontera fascisterna, även då styrkeförhållandena talar till de militantas fördel. Och i Haninge var styrkeförhållanden helt klart till vår fördel, anti-rasisterna var kanske tio gånger fler än fascisterna. Självklart kan det finnas lägen där konfrontation bör undvikas, men det är också skillnad mellan att uppmåna demonstranter att följa en viss linje och att fysiskt agera mot dem som konfronterar fascisterna.

Ytterst är det här ett politiskt problem, som bottnar i RS centrism, av att vackla mellan en militant revolutionär hållning å ena sidan och en reformistisk och legalistisk syn på polisen och den borgerliga staten å den andra. I ord säger de sig vilja stoppa och konfrontera fascisterna, men när det kommer till kritan så försöker de istället stoppa och konfrontera de som vill stoppa och konfrontera fascisterna. Under mer tillspetsade förhållande kan detta skapa problem, om de militanta anti-rasistiska krafterna inte bara tvingas att försöka bryta polisens kedjor för att komma åt fascisterna, utan också blir tvungna att bryta RS och dylika opportunistiska krafterns "andra poliskedja". Därför är det viktigt att kritisera den halvpacifistiska och halvlegalistiska metod som RS och andra halvreformister tillämpar så att den inte dominerar den anti-rasistiska rörelsen.